

Men Spørgsmaalet er jo, om der ved Siden af denne Afgang til at høre Sagen, paa Grund af, at man ikke finder Anledning til at forfølge den, endvidere bør indrømmes Politidommeren den yderligere Rettighed, som der her er Tale om. Det er jo i Virkeligheden en Art af Benaadningsret, som man derigjennem vil tillægge ham, og jeg troer just ikke, at man skal kunne paavise mange Exempler andetsteds fra paa, at det er almindeligt, at en saadan Benaadningsret udenfor Lovgivningens Bestemmelser er tillagt den enkelte Dommer. Jeg troer, at det, naar Lovgivningen vil, at Straffen for en vis Brode under visse Omstændigheder skal kunne gaae ned til en meget lav Mulct eller endog til en Tilretteviisning, er almindeligt, at Bestemmelsen derom staaer i Straffeloven. Der er den rette Plads dertil, hvorimod en Proceslov ikke er Stedet, hvor man skal indrømme Dommeren en saadan Myndighed. — Med Hensyn til Vædringsforslaget under Nr. 1 til § 26 af den ærede Landssthingsmand for 11te Kredts (Nielsen) skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at det Naturligste vilde være at indskrænke Bemyndigelsen for Dommeren til at afgjøre Sager med en Advarsel til de Tilfælde, i hvilke Lovgivningen tillader ved fastsættelsen af Straffen for den paagjældende Forseelse at gaae ned til de i Straffeloven fastsatte Straffeminima, det være nu det laveste Beløb af Mulct eller den laveste Grad af Fængsel. I saadanne Tilfælde turde der ikke være nogen Betænkelighed ved at indrømme Dommeren Afgang til at afgjøre Sagen med en Advarsel.

Brock: Min ærede Vens, Ordførers, Bemærkninger nødsage mig til at sige, at man netop i fremmede Proceslove saa godt som altid vil møde saadanne Bestemmelser som dem, hvorefter der her er Spørgsmaal, og det navnlig, hvor det gjælder Regler om Tiltale for Politiforsæelser. Jeg skal tilføie, at der i det Udkast, der foreligger som Grundlag for den nedsatte Procescommissions Virksomhed, findes en lignende Bestemmelse, nemlig en Bestemmelse, som giver Ret til at høre Sagen, Ret til at give en Advarsel og Ret til at

modtage en mindre Bøde end den, som Lovene bestemme; Udtrykket er „en passende Bøde.“ Jeg skal tilføie, at jeg selv i fremmede Lande ikke een, men mange Gange har overværet offentlige Retsforhandlinger, som ere endte fra Dommerens Side med en Advarsel til den Tiltalte, og at det netop var Hensynet hertil, som gav Anledning til, at jeg i sin Tid fik en lignende Bestemmelse optagen i den kjøbenhavnske Politiflov.

Jessen: Jeg ønsker kun at gjøre den korte Bemærkning, at den Ret, der her er foreslaet givet Politimestrene til at afgjøre Sager med en Advarsel, væsentligst jo ikke er en Indrømmelse til Politimestrene, men derimod en Indrømmelse, som man vil gjøre Befolkningen.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen af andet og sidste Afsnit, og man gik til Afstemning, efterat Formanden ogsaa med Hensyn til samme havde bemærket, at der ikke vilde blive stemt over de Paragrapher, hvortil der ikke var stillet Vædringsforslag, naar ikke Afstemning over dem særlig forlangtes.

1) Vædringsforslag af Udvalget under Nr. 17 til §§ 13 og 14:

Slutningen af § 13 fra „eller af Bestemmelserne“ udgaaer, og istedet derfor sættes: „Igesom ogsaa angaaende de Overtrædelser, der nævnes i § 7, sidste Punktum, og tillige, naar der ikke efter de særegne Omstændigheder strax findes Anledning til criminalretlig Behandling, de Sager, som reises i Anledning af Myndighedsmisbrug eller andre Tjenesteforseelser af Politiets underordnede Personale. Sag i Anledning af Myndighedsmisbrug af Politiets underordnede Personale bliver altid at anlægge, naar det begjæres af en Privat, der anseer sig forurettet. Denne har i saa Fald til Politimesteren at indgive en skriftlig Klage, indeholdende en saavidt mulig nøiagtig Fremstilling af det Forhold, hvorover han besværer sig.“

§ 14 udgaaer.

vedtoges eenstemmig med 44 Stemmer.